

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.555 van 23 februari 2000
in de zaak A. 44.912/X-7406.**

In zake : de v.z.w. AKTIEGROEP LEEFMILIEU KEMPEN,
V.A.L.K.,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. de gemeente MOL,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123 A.

tussenkomen de partij :

de n.v. SUNPARKS RAUWSE MEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN DE GEHUCHTE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Apostelhuizen 26R, bus 10.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. Aktiegroep Leefmilieu KEMPEN op 30 augustus 1991
heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. de beslissing van 6 juni 1991 van het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente MOL
waarbij aan de n.v. SUN PARKS RAUWSE MEREN de
bouwvergunning wordt verleend voor het bouwen van
een vakantiedorp met de nodige infrastructuur en
beplantingswerken op percelen gelegen te Mol, aan
de Postelsesteenweg en de Kiezelweg, en
2. de beslissing van 1 juli 1991 van het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Mol

waarbij aan de n.v. SUN PARKS RAUWSE MEREN de bouwvergunning wordt verleend voor het bouwen van een watersportcentrum - verankeringspunten, boeienlijn en van een beheerderswoning bij een vakantiedorp, op percelen gelegen te Mol, aan de Postelsesteenweg en de Kiezelweg;

Gelet op het arrest nr. 73.187 van 22 april 1998 waarbij de debatten worden heropend, het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat wordt gelast met het onderzoek van de zaak, en de kosten worden voorbehouden;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 10 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 december 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat L. HERMANS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat A. THIENPONT die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. CORNELIS die, loco Advocaat

D. VAN DE GEHUCHTE verschijnt voor de tussenkomen-
de partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de eerste verwerende partij
in de laatste memorie opwerpt wat volgt :

"Geen mandaat door de algemene vergadering aan de
beheerders

Het verzoekschrift tot nietigverklaring
d.d. 30/8/91 vermeldt de vertegenwoordiging door de
Raad van Beheer, bestaande uit Yves LESSELIERS, Guido
LUYTS, Theophiel MANGELSCHOTS, Michel VAN BUGGENHOUT,
Jan CLAES, Marcel FRANCKAERTS en Arthur VLEUGELS.

Uit het verslag van de algemene vergadering van
27/2/89, gepubliceerd in de bijlage tot het Belgisch
Staatsblad van 20/7/89 (stuk nr. 6 verzoekende
partij) blijkt het echter dat ontslag werd verleend
aan Michel VAN BUGGENHOUT, die mede het verzoek-
schrift heeft ondertekend.

Yves LESSELIERS, noch Guido LUYTS staan niet
vermeld in de benoeming van de Raad van Beheer van
27/2/89.

Tot leden van de Raad van Beheer werden aangeduid
Jan CLAES, Marcel FRANCKAERTS en Arthur VLEUGELS.

Er waren aldus slechts drie beheerders die regel-
matig een beslissing tot het neerleggen van het
annulatieberoep mochten nemen, daar waar overeenkom-
stig art. 19 de Raad van Beheer bestaat uit minstens
tien en hoogstens vijftien leden en deze worden
verkozen voor een periode van vier jaar. Er mag
slechts uitspraak worden gedaan overeenkomstig
art. 22 van de statuten indien de meerderheid van de
leden aanwezig is, quod non.

De laatste beslissing van de algemene vergadering
van 27/2/89, dateert van 4/11/83, gepubliceerd in de
bijlage tot het B.S. van 3/1/85 (stuk nr. 5, bundel
verzoekende partij).

Er wordt aldus geen enkel bewijs geleverd dat de
overige beheerders, die het verzoekschrift tot
nietigverklaring d.d. 30/8/1991 hebben ondertekend,
herverkozen waren door de algemene vergadering,
gezien ze slechts een mandaat hadden gedurende een

termijn van vier jaar, noch dat er een meerderheid was.

Hun mandaat werd op geen enkele wijze uitdrukkelijk of stilzwijgend herbevestigd en dienaangaande is er evenmin enige publicatie geweest zoals opgelegd door art. 9 van de wet van 27/6/1921.

Luidens art. 26 van de wet van 27/6/21 kan een vereniging zich niet op de rechtspersoonlijkheid t.o.v. derden beroepen ingeval de bekendmakingen, voorgeschreven door o.m. art. 9 werden verzuimd, hetgeen in casu het geval was.

Het vastgestelde verzuim heeft tot gevolg dat de Raad van Beheer tijdens haar vergadering van 10/7/91, waarop de beslissing tot het indienen van het annulatieberoep werd genomen, niet regelmatig was samengesteld, zodat dan ook niet geldig een beslissing kon worden genomen voor het instellen van het annulatieberoep, gezien de afwezigheid van een regelmatig samengestelde Raad van Beheer";

Overwegende dat luidens artikel 19 van de statuten van de verzoekende partij, gewijzigd bij beslissing van de algemene vergadering van 27 februari 1989, de raad van bestuur bestaat uit minstens zes en hoogstens twaalf leden en de leden worden verkozen voor een periode van vier jaar; dat luidens artikel 22 de raad van bestuur onder zijn leden een dagelijks bestuur kiest voor de functies van voorzitter, ondervoorzitter, secretaris, schatbewaarder en twee raadsleden; dat luidens artikel 23 van de statuten de meerderheid van de leden aanwezig dient te zijn op de vergadering van de raad van bestuur;

Overwegende dat het verzoekschrift vermeldt dat de vereniging in rechte wordt vertegenwoordigd door "de raad van beheer bestaande uit : Yves LESSELIERS, Guido LUYTS, Theophiel MANGELSCHOTS, Michel VAN BUGGENHOUT, Jan CLAES, Marcel FRANCKAERTS en Arthur VLEUGELS"; dat de beslissing van 10 juli 1991 van de raad van bestuur het annulatieberoep in te stellen de aanwezigheid van en de handtekening van dezelfde personen vermeldt; dat zowel het verzoekschrift als de beslissing bovendien de handtekening vermelden van Ludo MEESTERS, die door de algemene vergadering van

27 februari 1989 werd benoemd tot voorzitter van het dagelijks bestuur; dat luidens dezelfde beslissing in de algemene vergadering van 27 februari 1989 werden aangeduid als leden van de raad van bestuur, Jan CLAES, Marcel FRANCKAERTS en als lid van het dagelijks bestuur Arthur VLEUGELS, Marcel FRANCKAERTS en Ludo MEESTERS; dat aan Michel VAN BUGGENHOUT ontslag werd verleend uit het dagelijks bestuur; dat mag aangenomen worden dat hij daardoor zijn lidmaatschap van de raad van bestuur niet heeft verloren; dat de beslissing om in rechte te treden overeenkomstig de statuten en de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, blijkt te zijn genomen door de raad van bestuur; dat de ontstentenis of onvolledigheid van de bij artikel 9 van de genoemde wet voorgeschreven bekendmaking van de aanstelling van de leden van de raad van bestuur in limine litis moet worden opgeworpen; dat de voor het eerst in de laatste memorie opgeworpen exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot nietigverklaring de verzoekende partij, met betrekking tot de ontvankelijkheid van het annulatieberoep laat gelden dat zij blijk geeft van de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang; dat zij aangaande de vereiste hoedanigheid verwijst naar artikel 4 van haar statuten;

Overwegende dat de eerste verwerende partij en de tussenkomende partij doen gelden dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het instellen van het beroep vermits dit niet kan worden afgeleid uit haar statutaire doelstellingen; dat zij eraan toevoegen dat de statutaire doelstelling van de verzoekende partij zo algemeen geformuleerd is, dat het haar zou toelaten overgans de Kempen gerechtelijke procedures in te stellen van zodra de natuur ter plaatse zou worden beïnvloed;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij noch de vereiste hoedanigheid noch het vereiste belang heeft;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij repliceert dat haar belang kan worden afgeleid uit haar statutair doel en dat dit statutair doel voor haar een eigen belang wordt; dat zij bovendien wijst op het feit dat de procedure gevoerd wordt voor de Raad van State en niet voor het Hof van Cassatie en dat een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen de rechtspraak van de onderscheiden rechtscolleges;

Overwegende dat verenigingen zonder winst-oogmerk krachtens de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, in rechte mogen optreden ter verdediging van het doel of de doeleinden waarvoor zij zijn opgericht; dat inzonderheid de milieuverenigingen, krachtens de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, over een persoonlijk vorderingsrecht beschikken bij de gewone rechtbanken; dat voor de Raad van State diezelfde milieuverenigingen in rechte kunnen optreden op voorwaarde dat zij de rechtspersoonlijkheid bezitten en mits te voldoen aan de voorwaarden die gelden voor alle andere fysieke en rechtspersonen, te weten doen blijken van een persoonlijk, rechtstreeks en geoorloofd belang alsmede van de vereiste hoedanigheid; dat een milieuvereniging van de vereiste hoedanigheid getuigt wanneer de ingestelde vordering kan worden ingepast in het doel dat zij zich heeft gesteld, dit doel niet samenvalt met de behartiging van het algemeen belang zelf en evenmin samenvalt met het persoonlijk belang van de leden van de vereniging;

Overwegende dat artikel 4 van de statuten van de verzoekende partij luidt als volgt :

"De vereniging stelt zich tot doel :

Te waken over een optimaal menselijk en natuurlijk leefmilieu in de Kempen;

Het Kempische landschap te vrijwaren, te behouden of te herstellen in al zijn vormen en geledingen : landschap, monumenten, dieren, planten;

Het wetenschappelijk onderzoek en de begeleiding, die hiertoe kunnen bijdragen, te steunen en te stimuleren;

De vooropgestelde ideeën te propageren naar de brede massa toe.

(...)"

Overwegende dat terzake uit de statuten van de verzoekende vereniging blijkt dat haar maatschappelijk doel in de eerste plaats erin bestaat te waken over een optimaal menselijk en natuurlijk leefmilieu in de Kempen;

Overwegende dat de zorg voor een optimaal menselijk en natuurlijk leefmilieu in de Kempen samenvalt met de zorg voor het algemeen belang in de Kempen; dat de verzoekende partij niet vermag voor de Raad van State op te komen voor het algemeen belang;

Overwegende dat de verzoekende partij zich door dergelijke vaststelling gediscrimineerd acht; dat zij stelt dat "de uitgestrektheid van het werkingsgebied (...) tenzij met schending van de wet en het gelijkheidsbeginsel geen criterium (kan) zijn om een vordering wel dan niet ontvankelijk of toelaatbaar te verklaren"; dat zij vraagt de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen :

"Is art. 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in strijd met het gelijkheidsbeginsel omschreven in art. 10 en 11 van de Grondwet, indien het zo moet worden uitgelegd dat duurzame milieuverenigingen die een plaatselijk gemeentelijk werkingsgebied hebben, wel van een belang of benadeling kunnen doen blijken om een vordering tot ver-

nietiging in te stellen aangaande een plaatselijk besluit, terwijl milieuverenigingen die een ruimer streekgebonden, provinciaal of regionaal werkingsgebied hebben, niet van een dergelijk belang of benadeling kunnen doen blijken ?";

Overwegende dat blijkens de gecoördineerde wetten op de Raad van State, inzonderheid artikel 19, en zijn uitvoeringsbesluiten, het annulatieberoep slechts ontvankelijk is indien de verzoekende partij doet blijken van een belang, de vordering tijdig is ingesteld, de rechtshandeling uitvoerbaar is en uitgaat van een Belgische administratieve overheid; dat het een algemene vereiste is eigen aan elke jurisdictionele procedure dat de verzoekende partij de hoedanigheid of kwaliteit heeft, met andere woorden in de toestand verkeert of de eigenschap bezit om de vordering in te stellen; dat die vereiste geldt buiten elke wettekst om; dat de Raad van State derhalve bevoegd is om van de exceptie van discriminatie kennis te nemen; dat het Arbitragehof terzake niet dient te worden geadieerd;

Overwegende dat de bedoelde opwerping van de verzoekende partij uitgaat van een verkeerd begrepen gegeven; dat niet de territoriale werkingssfeer van de vereniging bepalend is bij de beoordeling van de vereiste kwaliteit, maar de algemeenheid der doelstelling; dat deze terzake zo algemeen is dat zij samenvalt met het algemeen belang; dat de opwerping in zoverre ongegrond is;

Overwegende dat in de tweede plaats de verzoekende partij beoogt het Kempisch landschap in al zijn vormen en geledingen namelijk landschap, monumenten, dieren en planten te vrijwaren, te behouden en te herstellen;

Overwegende dat in haar verzoekschrift de verzoekende partij niet uitlegt of en zo ja waarom de

bestreden vergunningen het "Kempisch landschap" aantasten; dat zij de Raad van State en de andere partijen in het ongewisse laat over de geledingen van het Kempisch landschap die betrokken zijn, hetzij het landschap, hetzij een monument, hetzij dieren of planten; dat na de excepties van de verwerende partijen en de tussenkomen de partij, de verzoekende partij niet rept over de bestreden beslissingen en de weerslag die zij zouden hebben op de waarden waarvoor zij opkomt, ook niet in de laatste memorie na het eerste auditoraatsverslag; dat na het aanvullend auditoraatsverslag waarin erop wordt gewezen dat de statutaire doelstelling van de verzoekende partij zo algemeen geformuleerd is, dat het haar zou toelaten over gans de Kempen gerechtelijke procedures in te stellen van zodra de natuur ter plaatse zou worden beïnvloed, de verzoekende partij haar verzoekschrift voor het eerst toelicht en stelt dat de percelen waarop de eerste bestreden beslissing betrekking heeft het voorheen ongerepte tientallen hectaren groot Verkallenbos vormen, overwegend bestaande uit dennen "aangeplant voor houtwinning Kempische steenkolenmijnen, met ondergroei, enz."; dat de verzoekende partij daaraan toevoegt : "men mag zeggen dat dit deel uitmaakt van het Kempisch landschap";

Overwegende dat deze toelichting te laat komt in de procedure; dat zij geen voorwerp is kunnen zijn van het debat; dat zij niet kon worden onderzocht in de auditoraatsverslagen; dat voorts, gesteld dat de toelichting steunt op juiste gegevens, de verzoekende partij zelfs niet duidelijk maakt dat het Verkallenbos de eigenschappen heeft van een Kempisch landschap; dat integendeel, de verzoekende partij bij de laatste memorie een stuk voegt waarin staat dat "de landschapsopbouw wordt bepaald door een eentonig dennenbos"; dat voorts bij de laatste memorie nog een reeks documenten worden gevoegd waarover de verzoekende partij geen uitleg verschaft en waarin alleszins nergens sprake is van het

Verkallenbos, ook niet in het U.I.A. advies "betreffende de uitvoering van recreatieplannen te Mol-Rauw"; dat de verzoekende partij niet alleen de procedure niet heeft gevolgd; dat zij ook tekortschiet in de bewijslast; dat terzake niet kan worden aangenomen dat de verzoekende partij beslissingen aanvecht die haar statutaire doelstellingen treffen; dat de exceptie in zoverre ambtshalve moet worden opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig februari tweeduizend,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.